

Şükür Vesilesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Haziran 2015

Ömrün rehavetinden uzanan tescilli bir yol, şu döngünün gıybeti kadar akıl dışı, yüreğe ağır, ruha ıstırap.

Vasıflı vasıfsızların tahakkümperver dürtüleri kadar sıra dışı o imgeler.

Uzantısı dünün eşkâli belirsiz tahakkümlerin yansıyan donukluğu belki de can acıtan.

Kerelerce tekerrür eden keşkelerden mütevellit üstelik her bir edim.

Bir bardak suda ne çok fırtına kopmakta. Bir tebessüm değil mi oysa ömre bedel belki de evet belki de sorumsuzluğu vicdanın anı kollayıp nirengi noktası olmaya mahkûm kaç milyonuncu üzünç.

Sürelere ibaret döngü ve edimlerden en nihayetinde elde kalan üç beş izlek tüm yanılsamanın yürekteki izdüşümü.

Sürrealist ne çok sanı. Ne çok yığıl devinimi aralıksız üstelik...

Ruhtan taşan gözyaşı, göze gelen kuru bir sevinç kadar çok gelen kimine ve yaşları kar sayan nicesi yasa odaklı yaşamları nefesine gıda yapan.

Türevleri ne çok bu varsayımların ve kerelerce mustarip olmaya bir adım kala.

Bazen duyduğum bir yankı.

Bazen basit bir edimde gözüme çarpan.

Üç beş sözcükten ibaret kiminin yaşamı ve fiiliyata geçmemiş pek çok istem. İstem dışı olduğunu bile bile kuru gürültüye pabuç bırakmayan nicesi.

Rehaveti çökmüş belli ki günahların.

Öfkeler adam boyu.

Şükür vesilesi olması gereken ne çok eylem göz ardı edilmekte.

Düştü yolum yine bilinmezliğe. Bilinmedik bir zamanda bilinmedik bir mekânda takip ettim iç sesimi.

Maksatlı maksatsız ama eşlik eden o çocuk fazlasıyla mızımız ve muhalif.

Yükümlülükse asla koyamam o sınıfa zira bir parçam, neşesi şu edilgen varlığımın ve hayatıma eşlik eden görünmeyen yanım.

Algılarıma riayet ettim ömür boyu hele ki şu son birkaç yıl içimdeki o altıncı hissi iyice kategorileştirdim.

Her sağanakta daha da boy verdi. Her ürkek adımında ışığım oldu ve şükür vesilesi bildim hayatla kurduğum her kontakta.

İzahı mümkün değil. Ne adı var ne tanımını ama bir parçam oldu.

Saf yanım büyüdükçe daha da kıymete bindi.

Ne bir azize ne melek sadece sıradan bir insan.

Ne güçlü ne de çok zayıf ama inancı en derinde.

Ne çok safсата, ne çok teferruat ve ne çok yanlış... Peki, umurumda mı? Ne gam...

Sırta kadem basan ilk gençlik yıllarım belki de o közü tetikleyen.

Ergen düşlerim belki de varlığımı hayata paralel kılan.

Devinip durmakta zaman.

Dövünüp durmakta eloğlu.

Duygular pamuk ipliğiyle bağlı mutlak sevinçlerle.

Gıyabımda konuşulan ne varsa ve irdelenesi kaç milyon hatam yine bana dair ve yine beni bene koşullayan.

Hayatsa koca bir boşluk her anını ve her santimetrekaresini yine bizlerin doldurmakla mükellef kılındığı. Bu yüzden bir elimde fırça bir elimde kalem çiziyorum binlerce resim ve dolduruyorum bakir sayfaları kâh üzünçle kâh mutlandıran sevinçlerimle.

Koşullanmışım mademki bu garip döngüye ve mademki bir sırta ortak olmuşum adına hayat denen

Ŗikâyet etme hakkım da bir o kadar baki.

Yeri geldi mi somurtuk yeri geldi mi yüzünde güller açan...

Sevgi dilinin en güzel örneği değil mi söyleyin yansıttığımız o ruh halimiz eşliğinde üç beş tebessüm ve belki bir çiçek elimizde çalarken kapısını hayal dünyamızın...

Ne ile iştiğal edersek edelim kariyerimiz insan olmaya odaklı hele ki böylesi bir ayın yüzü suyu hürmetine varsın eşlik edelim güzelliklere.

Ne yalan ne de abartı ama vasfımız olsun iyi dilek ve yüreğimizde taşıdığımız iyi niyet.

Düştü yolum yine bilinmezliğe pusulam yürek sesimle tayin ederken istikametimi.

Adını dahi bilmediğim ve ilk kez gördüğüm kaç insansa bugün tebessüm ettiğim yadırgandığımı bile bile üstelik esirgemedim o tebessümü.

Esirgenen ne çok şey var oysa Ŗu ahir ömrümde. Bu yüzden alacaklıyım hayattan ve borçlandığım gökyüzü beni çağırmadan yapmalıyım elimden geleni sevi dili elverdiğince ve izin verdiği sürece kâinat...

Şunun şurasında ne kaldı safran sarısı günlere karartısının yıldırıldığı depresif yoksunluğun mizacındaki saklı tahakkümlerle bir bir sayarken sondan başa.

Somurtuk üzünçlerin yılgısı kadar can sıkıcı yokluk, var sandığım ne çok varlık düşerken gölgesi üzerime sivri düşlerin.

Batarken ucu zamanın ve kanarken gözlerim kanatırken zamanı tüketilmeye meyletmiş bir kere.